

מסורת הש"ס

- ↑ מסדרין סה: נע"ט גרש"ל.
- ↑ גני הרי"ף פוס'ו דמסדרין כחא ע"ט"א. א) ולקמן ע"כ ה. פסקים מד. מה: בית קטור: מסדרין כח: מנחות מה: מנורה ז'ז: ד) גי רש"י משנה וז' כ"ט.
- ↑ והרי"ג, ס) ונכוחין ה: ע"ט"א.
- ↑ והולין קטור: קפ. מסהדרין סו.
- ↑ לפיש"י ז"ל ללו מלאו ולא מכת, ח) כל זה מוחק רש"י.
- ↑ והולין ק"ק, י) מסהדרין סב.
- ↑ שבת ע. ס) ונקרא דנורא דמונא פק' א, ו) נאמדר כח, ס) נאמדר טו, ו) וס' טו.
- ↑ והקל"ג, ט) ע"כ נכ"ט ונכ"ד.
- ↑ מכאן ע"ך נכ"ט, ו) ונקרא ד'.

תורה אור השלם

- ↑ דבר אל בני ישראל לאמר כל חל שור ובעשב ועגל ולא תאכלו: ויקרא יב ג
- ↑ אך נגזר שור וא בבור בשב אב בבור עד לא הפנה קרש חם את דגור שור על המזבח ואת הקלם קטטר אשה לר"ח ינחח במדר: יו י
- ↑ חקת עולם לדורותם ככל משפוחים כל חלב וכל דם לא תאכלו: ויקרא יג י
- ↑ כי כל אכל חלב מן הבקעה יקריו מוקנה אשה ל"ח ונקרחה הקנש האכלת מעשיה: ויקרא יב כה

הגהות הב"ח

(א) נמ' נכמו מחי וילך חד מתחין הדיון: (ב) שם ד' כימי אצל מובה הילך לא ילפ: (ג) ש"י ד"ה ורבנן וכו' ואי מוקש אפי' הדא נמי לא לילק' דמ"מ כיון דתריב לאו חטא לקי: (ד) ד"ה הא כי כמי וכו' למחיי מה אלא לחייב על כל אחת הסיד:

רבינו גרשום

דסבר מורה לעובדה [משום] שאינו עושה אלא מאהבה של שלטון או מיראה דהון (מלאכות) [עבודות] הכא ליכא דדון (מלאכות) [עבודות] דהא לא עביד במדי אלא להכי קרי דדון (מלאכות) [עבודות] דתמריב לטבור מאהבה: ותיחא ליכאיראמר חייב.העובד מאהבה ומיראה ומוקף: מתיי' הבכי' דהיינו שנגז עבודת כוכבים: ואלא שנגז עבודת כוכבים היכי דמי באומר מורה שאינו יודע עבודת כוכבים אסור לעבודה וידע עבודה ויחי דמי' הוא לא קרי דאסור כיון דאיתוכיב לעבוד קרי להו דמי' ודמי' יאחי כהנים וזהו ביהו כין היא עצמה כי לא מהלכין כנשך כחלז הכתוב מדבר אכל לאו מכרת ענין הכא לא ילפינן דבר מכושב ועז אית לחון פירכא יי' מה לכשב ועז שכן נתרבה אצל נכתוב לא נכתוב עז ונילף משור וכשב אית לחון פירכא מה לשור וכשב שכן יש יי' בו צד ריבוי א) הלכך לא ילפי מהדרי שפיר קא"ל אלא לעולם מעמא דרבי ישמעאל כדאמרינן מעיקרא יי' דאם כן נכתוב כל חלב ולישתוק מאי אמרת האי דכתב שור וכשב ועז למשרי חלב חיה הא יי'כי כתב קרא בעניינא דקדשים ס' ודבר למד מעניינו מכלל דרבנן סברי לא ילפינן דבר למד מעניינו לא דכולי עלאמא יי' ילפינן דבר הלמד מעניינו והכא בהא פליגי יי' רבי ישמעאל סבר למדיין ט' אלא מלאו בין מלאו ובין מלאו דכרת א) (דכל חלב שור וכשב ועז מלאו א) דחוקת עולם לדורותיכם בכל מושבותיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו דכתוב בעניינא דקדשים ובקדשים לא אית בהון אף כל חלב שור כי כתיב יי' ליה סתמא ליכא לספוקי בחיה הלכך שור וכשב ועז לחלק הוא דאתא לחייב על כל אחת ואחת וילפינן לאו דכל חלב ולא דחוקת עולם מכרת יי' דכי כל אוכל חלב מן הבקעה אשר יקריבו ממנה מה יהואו לחלק אף הדין לחלק) ורבנן לאו מלאו ילפינן לאו מכרת יי' וילפינן ואיבעית אימא היינו מעמייהו דרבנן כדאמר ל' ט'ר מכי לרב ובי' אלא מעתה אליה דחולין תיתתר אמר ליה עליך אמר קרא י'כל חלב שור וכשב ועז דבר השוה בשלשתן בעינן וליכא הלכך כי אתא שור וכשב ועז למשרי אליה דחולין הוא דאתא ור' ישמעאל אמר לך יי' א"כ לימא קרא כל חלב שור וכשב עז למה לי ש"מ לחלק א"ר הגינא מודה רבי ישמעאל לענין קרבן שאין מביא אלא חטאת אחת מ"ט דלא דמי הדין לאו יי' ללאו דעריות א'ת"ר ועשה אחת ועשה הנה לחייב על כל אחת ואחת השאם אבל חלב וחלב שם אחד בשני העלמות חייב שתיים יי' שתי שמות בהעלם אחת חייב שתיים א"ל רמי בר חמא לרב חסדא בשלמא שם אחד בשני העלמות חייב שתיים משום העלמות מחלקין אלא שני שמות בהעלם אחת מאי חייב שתיים הא בעינן העלמות יי' מוחלקין וליכא א"ל הכא במאי עסקינן כגון דאבאל חלב דגותר דמחייב משום גותר ומשום חלב א"ל א"כ ניהייב נמי ימשום קורש אלא אמר רב ששת טכגון דאבאל חלב דהקדש ור' יהודה היא דתניא אבל ויחלב נבלה אבל חלב מוקדשין חייב שתיים ר' יהודה ואומר חלב מוקדשין לוקה שלש יי' מחייבו עלה במערבא ונקומה כגון יי' חלב דשור וכשב ועז ור' ישמעאל היא דאמר לוקה שלש

ילאו עדים וזוממין. כחרות כהנים ^אגבי פר כהן משחי והכי אמרינן אחר שריבינו דברים שהן בעבודת כוכבים ודברים שאינן בעבודת כוכבים וג' יכול שאני מרבה המסית והמדית ועדים וזוממין מ"ל ועשה ילאו אלו שאין כהן מעשה ילאו מכלל חטאות: וסא על פי כמיז כהן

פיו היו מעשה: גילויין סא על פי כמיז והכי אמרת אכל צעלמא היו ביה מעשה: **הואיל וישנן בראייה**. עיקר עדותן בראיית העין שמעדין מה שראו הילכך לא חשיב מעשה: (זו חייב על כל אחס ואחס. מלקות אם אכלן בהמרהא אחת: לוקין על לאו שגבולות. על כל אחד ואחד: ורבנן סברי אין לוקין. יי' ואי חקשי א) לא לילקין אפילו חדא דחדא מיקא לקי: וילף שור שור משבח. למען ינוח שורך (שמות כג) מה הסם היה ועוף כיואל כו דהכי מוקמינן צ"כ צפרק שור שנגח את הפרה (דף נד: גז' ע"ט): כל חלב כשב. דילכא השמה ג"ט: שור נפרסה כנסמים. מ"י ההין יהיה לפר ו: עו נפרסה בעצמות כוכבים. ביחד ו): חד מסרי. האד השוה שבהן שהן מין בהמה ותלזו אסור ואימורי כמריהם קריעין: **נפרסו אלא עצמות כוכבים**. פר כצלו' ועז ביחיד: ה"ג מה לשור וכשב שכן יש כהן ריבוי אלא מזהב. שור כנסמים וכשב כאליה אכל עז אכן צקרבנו ריבוי אכל מונח: סא כי כמיז קרא בעניינא דקדשים

כמיז. דכמיז (ויקרא ו) כי כל אוכל חלב מן הכהמה וגו' והואיל ובעניינא דקדשים כמיז ודאי אין חיה נוסגת כזה הלכך לא אלתערך שור וכשב למשרי מה יי'): מכלל דרבנן סברי לא ילפינן. לאו דכל חלב מעניינו בתמייה: דכולי עלאמא ילפינן דבר למד מעניינו. צעלמא אכל הכא לאו עניינו דהאי לאו והאי כרת: והסא כהא **קמיפלוש** כ' גירסא וז הכתובה בפסלים משפוטס היא ועל ידי פירסיה טועין שלל היו צקלין בשמועה ופירסוה בשצוט בתוך הגירסא וכו' הנעשה ולא יומר **והסא כהא קמיפלוש מר סנר למידין לאו מלאו ולאו מכרתס** היא ועל ידי פירסיה ילפינן **לאו מכרתס** לא ילפינן. והכי פירסיה ר' ישמעאל סנר למידין דבר מעניינו צין לאו מלאו צין לאו מכתת: **ורבנן סברי לאו מלאו**. למידין זה מזה כשהן כפרסה אחת דבר למד מעניינו כי הדיא דכשר כחלז השנויה צפ' כל הכשר (חולין קטור): לא מהלכין כנשך כחלז הכתוב מדבר אכל לאו מכרת ענין הכא לא ילפינן דבר

מכושב ועז אית לחון פירכא יי' מה לכשב ועז שכן נתרבה אצל נכתוב לא נכתוב עז ונילף משור וכשב אית לחון פירכא מה לשור וכשב שכן יש יי' בו צד ריבוי א) הלכך לא ילפי מהדרי שפיר קא"ל אלא לעולם מעמא דרבי ישמעאל כדאמרינן מעיקרא יי' דאם כן נכתוב כל חלב ולישתוק מאי אמרת האי דכתב שור וכשב ועז למשרי חלב חיה הא יי'כי כתב קרא בעניינא דקדשים ס' ודבר למד מעניינו מכלל דרבנן סברי לא ילפינן דבר למד מעניינו לא דכולי עלאמא יי' ילפינן דבר הלמד מעניינו והכא בהא פליגי יי' רבי ישמעאל סבר למדיין ט' אלא מלאו בין מלאו ובין מלאו דכרת א) (דכל חלב שור וכשב ועז מלאו א) דחוקת עולם לדורותיכם בכל מושבותיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו דכתוב בעניינא דקדשים ובקדשים לא אית בהון אף כל חלב שור כי כתיב יי' ליה סתמא ליכא לספוקי בחיה הלכך שור וכשב ועז לחלק הוא דאתא לחייב על כל אחת ואחת וילפינן לאו דכל חלב ולא דחוקת עולם מכרת יי' דכי כל אוכל חלב מן הבקעה אשר יקריבו ממנה מה יהואו לחלק אף הדין לחלק) ורבנן לאו מלאו ילפינן לאו מכרת יי' וילפינן ואיבעית אימא היינו מעמייהו דרבנן כדאמר ל' ט'ר מכי לרב ובי' אלא מעתה אליה דחולין תיתתר אמר ליה עליך אמר קרא י'כל חלב שור וכשב ועז דבר השוה בשלשתן בעינן וליכא הלכך כי אתא שור וכשב ועז למשרי אליה דחולין הוא דאתא ור' ישמעאל אמר לך יי' א"כ לימא קרא כל חלב שור וכשב עז למה לי ש"מ לחלק א"ר הגינא מודה רבי ישמעאל לענין קרבן שאין מביא אלא חטאת אחת מ"ט דלא דמי הדין לאו יי' ללאו דעריות א'ת"ר ועשה אחת ועשה הנה לחייב על כל אחת ואחת השאם אבל חלב וחלב שם אחד בשני העלמות חייב שתיים יי' שתי שמות בהעלם אחת חייב שתיים א"ל רמי בר חמא לרב חסדא בשלמא שם אחד בשני העלמות חייב שתיים משום העלמות מחלקין אלא שני שמות בהעלם אחת מאי חייב שתיים הא בעינן העלמות יי' מוחלקין וליכא א"ל הכא במאי עסקינן כגון דאבאל חלב דגותר דמחייב משום גותר ומשום חלב א"ל א"כ ניהייב נמי ימשום קורש אלא אמר רב ששת טכגון דאבאל חלב דהקדש ור' יהודה היא דתניא אבל ויחלב נבלה אבל חלב מוקדשין חייב שתיים ר' יהודה ואומר חלב מוקדשין לוקה שלש יי' מחייבו עלה במערבא ונקומה כגון יי' חלב דשור וכשב ועז ור' ישמעאל היא דאמר לוקה שלש

תוספות
הוא"י וישנן בראיה. תימה מאי משני ומסית ומדיח ומיך רבינו נסים כמגילת ספרים דכיון דמגדף ישנו כלל כל הינו כלל עדים וזוממין דלעיל ככל אצטרך לשנויי דישנן כאליה ונספרי כמד עדים וזוממין והואיל וישנן כלס פ' כלס לא יגיד ומפרש צפרק שצונע ענידות ולחין ממחיינן אלא צ"ד ולהכי מעקימת פסמים לא מחייב דל"כ אפי' מון צ"ד נמי וסגלמן לחוד דהיינו פסין לא גרמא לכו אכל צעלמא דמחייב ע"פ דבורן לחוד עקימת פסמיה היו מעשה: שור וכשב ועז אמה יי' ש"ס אהלי. תימה מאי צריך ג' לחלץ כמד סגי:

במסכת ובחיה המעלה אברו פנים שראוי להקטירן בעורה והקטירן בחזן ואברו חזן אברו קדשים (ישששחן) בחזן ומעלן בחזן וא חולין מעלה בחזן לשם קדשים חייב שתיים. וקשיא ליה לרב ביבי: אתה אפי' דחייש שתיים הוה לוח ל"ז כריותיה ומהן המעלה תרין זימנין כלומר חד לאיברי פנים בחזן וחד לאברי חזן בחזן. ואמאי קשיא ליה עיין דקדסר שם שבת קתיי נשיני למעלה האב נמי שם העלאה קתיי והיה לאיברי חזן בחזן: אמר לך רב ביבי מ' דמי שבת ועי' תנא יתוחן כנכותינן. פירוש כל אחד שנת במסכתא (כל אחד שבת במסכתא) שילו כל מלאכותיו וכל דמי וילכך גבי כריותה הוא דאדרייתא הוא כלומר דאנב גררד דצריך לתן הוכיזין משום הכי משני שם שבת קתיי ולא רצה לטחול לפירשן שכבר מפורשין במקומותן אבל הכא נמי המעלה מי תנא יתוחן כנכותינן כלומר כלום יש מסכתא ששמה מסכת העלאה שמפורשים שם דעיינין תכין דשם העלאה קתיי אלא כיון שאין לתן מסכתא היה צריך לפרש כאן המעלה והמעלה תוכין קשיא ליה לרב ביבי, שתי כריותה ולא אחת מהן. מי חלקתי שתי כריותה לחטאות כמו לארין א' לא: אמר ליה. מאי קא קביע

שסא שוחט ומעלה בחזן קאמרת דאית בהו שתי כריותה ששחט כתיב כרת דכתיב ואל פתח אוהל מועד אל יביאנו וגו' הני ב' לארין ניתורו א' למאן דאמר בסמ' ובחיים הבאה הבאה הביאוי יביאנו מה הולך בהעלאה לא ענש אלא אי"כ הווהו והיוון דכתיב השמר לך מן העלה עולותיו וכל מקום שנאמר השמר מן ואל זהו מצות לא תעשה אף בשחיטה נמי לא ענש אלא אי"כ הווהו ותר' לארין ניתורו ושחטו הכי מחלקין

שלשים ושש פרק ראשון בריתות ד.

למד מעניינו הלכך אי לא כתיב שור וכשב ועז ה"א חיה כמשמע: ואי **צעים אימא טעמייהו** דרבנן. משום דהאי שור וכשב ועז מיבעי להו כדכרז מרי: אלוה דחולין פיספס. דחלז איקרי צפרק כל הכשר (חולין קיז): **ששור כשלשסן**. שנקרא חלב כשלשסן ואליה לא איקרי חלב אלא ככשב: א"כ נכסוב כל חלב

שפתיו א) נהוי מעשה גבי מגדף אמר רבא שאני מגדף ס' הואיל וישנו בלב אבל בעלמא עקימת שפתיו היו מעשה מתיב רבי זירא א) יצאו עדים וזוממין שאין בו מעשה ואמאי הא על פי כתיב בהן אמר רבא שאני עדים וזוממין הואיל וישנן בראייה: האוכל חלב: ת"ר יכל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו לחייב על כל אחת ואחת דברי ר' ישמעאל והכ"א אינו חייב אלא אחת ז' גימא בהא קמיפלגי דר' ישמעאל סבר לוקין על לאו שבכללות א) ורבנן סברי א) אין לוקין על לאו שבכללות לעולם סבר ר' ישמעאל אין לוקין על לאו שבכללות שאני חלז ומייתרי ליה קריא נכתוב קרא כל חלב לא תאכלו שור וכשב ועז למה לי ש"מ לחלק ורבנן אי לא כתיב שור וכשב ועז ה"א אפילו חלב חיה במשמע להכי כתב שור כשב ועז למימרא דחלב אשור וכשב ועז הוא דאסור אבל דחיה שרי שפיר קאמרי ליה אלא היינו מעמא דרבי ישמעאל דקסבר א"כ ככתוב כל חלב שור לא תאכלו י' כשב ועז למה לי ש"מ לחלק ורבנן סברי אי כתב רחמנא כי חלב שור ה"א גילף שור שור י' מסניי מה גבי סיני חיה ועוף כיוצא בהן אף גבי אכילה חיה ועוף כיוצא בהן להכי כתב רחמנא שור וכשב ועז למימרא דהני י' דאסור אבל חיה ועוף שרי שפיר קא"ל אלא היינו מעמא דקסבר נכתוב כל חלב כשב לא תאכלו א"נ יי' כל חלב עז לא תאכלו שור וכשב ועז למה לי ש"מ לחלק ורבנן סברי אי כתב כל חלב כשב חיה חלב כשב אסור י' ושור ועז שרי וכ"מ מאי אולמיה דכשב משום דנתרבה באליה א) וכדתנא ר' חנניא א) למה מנה הכתוב אימורין בשור ואימורים ככשב ואימורים בעז דכתיב א'ך כבוד שור יי' וגו' צריכי דאי כתב שור ה"א כשב ועז שור יי' ילפינן מיניה דאיכא למיפרך מה לשור יי' שכן נתרבה כוכבים נכתוב רחמנא בכשב וגילף שור ועז ממשב איכא למיפרך מה לכשב יי'שכן נתרבה באליה נכתוב רחמנא יי' עז וגילף שור וכשב מיניה איכא למיפרך מה לעז יי'שכן נתרבה אצל עבודת כוכבים מן חד לא ילפינן נכתוב תרתי וגילף א) דאא מתרתי הי דין גילף שור

מכתוב ועז אית לחון פירכא יי' מה לכשב ועז שכן נתרבה אצל הפסח לא נכתוב כשב וגילף משור ועז אית לחון פירכא מה לשור וכשב שכן יש יי' בו צד ריבוי א) הלכך לא ילפי מהדרי שפיר קא"ל אלא לעולם מעמא דרבי ישמעאל כדאמרינן מעיקרא יי' דאם כן נכתוב כל חלב ולישתוק מאי אמרת האי דכתב שור וכשב ועז למשרי חלב חיה הא יי'כי כתב קרא בעניינא דקדשים ס' ודבר למד מעניינו מכלל דרבנן סברי לא ילפינן דבר למד מעניינו לא דכולי עלאמא יי' ילפינן דבר הלמד מעניינו והכא בהא פליגי יי' רבי ישמעאל סבר למדיין ט' אלא מלאו בין מלאו ובין מלאו דכרת א) (דכל חלב שור וכשב ועז מלאו א) דחוקת עולם לדורותיכם בכל מושבותיכם כל חלב וכל דם לא תאכלו דכתוב בעניינא דקדשים ובקדשים לא אית בהון אף כל חלב שור כי כתיב יי' ליה סתמא ליכא לספוקי בחיה הלכך שור וכשב ועז לחלק הוא דאתא לחייב על כל אחת ואחת וילפינן לאו דכל חלב ולא דחוקת עולם מכרת יי' דכי כל אוכל חלב מן הבקעה אשר יקריבו ממנה מה יהואו לחלק אף הדין לחלק) ורבנן לאו מלאו ילפינן לאו מכרת יי' וילפינן ואיבעית אימא היינו מעמייהו דרבנן כדאמר ל' ט'ר מכי לרב ובי' אלא מעתה אליה דחולין תיתתר אמר ליה עליך אמר קרא י'כל חלב שור וכשב ועז דבר השוה בשלשתן בעינן וליכא הלכך כי אתא שור וכשב ועז למשרי אליה דחולין הוא דאתא ור' ישמעאל אמר לך יי' א"כ לימא קרא כל חלב שור וכשב עז למה לי ש"מ לחלק א"ר הגינא מודה רבי ישמעאל לענין קרבן שאין מביא אלא חטאת אחת מ"ט דלא דמי הדין לאו יי' ללאו דעריות א'ת"ר ועשה אחת ועשה הנה לחייב על כל אחת ואחת השאם אבל חלב וחלב שם אחד בשני העלמות חייב שתיים יי' שתי שמות בהעלם אחת חייב שתיים א"ל רמי בר חמא לרב חסדא בשלמא שם אחד בשני העלמות חייב שתיים משום העלמות מחלקין אלא שני שמות בהעלם אחת מאי חייב שתיים הא בעינן העלמות יי' מוחלקין וליכא א"ל הכא במאי עסקינן כגון דאבאל חלב דגותר דמחייב משום גותר ומשום חלב א"ל א"כ ניהייב נמי ימשום קורש אלא אמר רב ששת טכגון דאבאל חלב דהקדש ור' יהודה היא דתניא אבל ויחלב נבלה אבל חלב מוקדשין חייב שתיים ר' יהודה ואומר חלב מוקדשין לוקה שלש יי' מחייבו עלה במערבא ונקומה כגון יי' חלב דשור וכשב ועז ור' ישמעאל היא דאמר לוקה שלש

תוספות
הוא"י וישנן בראיה. תימה מאי משני ומסית ומדיח ומיך רבינו נסים כמגילת ספרים דכיון דמגדף ישנו כלל כל הינו כלל עדים וזוממין דלעיל ככל אצטרך לשנויי דישנן כאליה ונספרי כמד עדים וזוממין והואיל וישנן כלס פ' כלס לא יגיד ומפרש צפרק שצונע ענידות ולחין ממחיינן אלא צ"ד ולהכי מעקימת פסמים לא מחייב דל"כ אפי' מון צ"ד נמי וסגלמן לחוד דהיינו פסין לא גרמא לכו אכל צעלמא דמחייב ע"פ דבורן לחוד עקימת פסמיה היו מעשה: שור וכשב ועז אמה יי' ש"ס אהלי. תימה מאי צריך ג' לחלץ כמד סגי:

עבודת כוכבים מיוחדת מעשה וחייבין על דעתה כרת ושגגתו חטאת אף כל כי א' מה עבודת כוכבי' מיוחדת שהיא מיתת ב"ר אף אןאן איני מרבה אלא מחייבי מיתת ב"ד ומה חן המכלל אביו ואמו והמסית כי תביט יכול ששני מרבה נמחק: מן הו"ד לחייב על: לם לוקין הא חזא (מיהא לקין) תביט ואי תיקשי אפי' נמחק ותביט לא לילקין ל"ש: לם בחלב תרי (אזת ב' נמחק) פסוקי דאבאל חלב דקדש חייב ב' חטאות משום חלב וחלב דכתיב גבי קדשים ולא חושב לאו דורות ולא דעיתה דקרא דעשה אותה מנה גבי קרבן חטאת כתיב אבל לעיל פריך שפיר נחשוב נמי משום קדש ולחייבי משום מעילה אפי' דקרא דעשה אותה בבי חטאת כתיב מ"מ שם קרבן חזא היא אבי דחטאת וכו' ובעיית' הראש' זיל:

א) אינו מוכן דהא כחידת כתיב כנסיס נין שנה ומיטכיל חיוי' יומא דשויס כשרס למחיד וי"ע.

ד.

למד מעניינו הלכך אי לא כתיב שור וכשב ועז ה"א חיה כמשמע: ואי **צעים אימא טעמייהו** דרבנן. משום דהאי שור וכשב ועז מיבעי להו כדכרז מרי: אלוה דחולין פיספס. דחלז איקרי צפרק כל הכשר (חולין קיז): **ששור כשלשסן**. שנקרא חלב כשלשסן ואליה לא איקרי חלב אלא ככשב: א"כ נכסוב כל חלב

שור וכשב ומהסם ממעיטנא אליה דנעניין דבר השוה בשניין: ילאו **דעריסו**. להכי נקטו עריות דליכא מילי טובא וליכא לאו בכל חדא: **מאחס מסהס**. משמע מנחת חייב הנה כמה חטאות: **חלב וחלב** שני זימי חלב: **שם אחד**. חלב הכליות או חלב הדקין שם אחד. כהעלס אחד ל"ג: **שני שמוס**. מית משעל הכוליא וכזית משעל הדקין: **ודעלמוס מחלקין**. דכיון דנודע לו כינתיס הרי הן שמי שגגות וחסותס דידיעה מלה רחמנא דכתיב (ויקרא ד) או הדוע אליו: **חלב דיוסר**. דליכא שמי שגגות משמי כריתות חלב וטוטר ומיזי שמי חטאות: **ניחייב נמי משוס קדש**. אשס מעילות: **אלא אמר רב ששס כגון שאלס חלב דקדש**. ולעולס משוס חלב חייב שמיס ולהכי לא חשיב אשס מעילות אלא ש' שס אחד ורבי יהודה היא דמחייב כקרבן מוקדשין שמיס משוס חלב ושני שמות דקתיי משוס דכחלז מוקדשין כתיבי מרי קראי: **חלב כנלס לוקס שמיס**. משוס חלב ומשוס כנלס. והמוקדשין משוס חלב ומשוס זרות: ג' ב' משוס חלב כדמפ' לקמן [ע"פ] וא' משוס זרות: ומוקמס. להא דלעילי דקתיי ב' שמות כלומר משמי כהמות משמי מינין ור' ישמעאל היא: **י' לענין קרבן**. ובייחא דלעילי בקרבן קמייירי דגבי חטאות כתיב ועשה מנחתס מהסג: **י' ככ"ע**. הא דקתיי ב' שמות כגון שאלסן צ"ב ממחון ב' מאכלין דהיינו חלב חלב וז' (לקמן טו): **כרי קראי**. חד

מוסף רש"י

הואיל וישנו בלב. עיקר חובב הנה עליו מלי כבב. ממחלין לברך השם. ששילי מפרך את הסם כל יסוס ויחן כנלו כלפי מעלה אלא שספלה את הסם לומר חלב חלב ומכאן כסם המיוחד ומקלנו אינו מחייב (מסדרין סה). יצאו עדים וזוממין. אלא חטאת אחת ששני כחיות כסוסס נמי מן חזן חטאת. חזר שראינו דברים שכן כעבוד עבודת כוכבים ודברים שאינן כעבוד עבודת כוכבים, למה נאמרה עובד עבודת כוכבים לומר מה עבודת כוכבים מיוחדת לומר על דויות כמד על שגגת חטאת, אף כל שחייבין וכו', או מה עבודת כוכבים מיוחדת שחייבין עליה מיתה צ"כ, אף חזי מכתב חייב מיתה צ"כ, ואת מי חזי מרבה מקלל לחייב ומסות ועדים וזוממין, מ"ל ועשה, ילאו שנים וזוממין אלא כסם מעשה, ואמאי, לא הויל עקימת פסמי מעשה א' לא חלל כסות חלב (שם). הואיל וישנן בראייה. עיקר חיובא דא ע"י החליהם שמעדין שאלו, והואיל לית כה מעשה (שם). למה מנה הכתוב אימורין ב' ב'. כהאי קרא אף כבוד שור או כבוד כשב או כבוד עז לא מפרש קדש סא ואת דמס מן לא חטאת ואת חטאת קתיי. דטלס אימוריסם קרינסי (כבודות ה). ודבר למד מענינו. דבר פסחם שאין מפרש ט' כמה מדבר. הי' למדן מן הענין, פירשה שכתב כה כמה הענין מדבר (חולין קטור). אליה דחולין דתוספת. א' אלא לחייב חלב חלב מחמת כל אלים ככס כאלס (חולין קיז). כל חלב שור וכשב ועז. לא לקשה מורה אלא תיטב כנלן. ואליה אינה טיטב לא כבוד ולא כנל (שם).

שיטה מקובצת

א) שפתיי נמי לרבנן הניו: ס' ע"י בחודשין: ס' וירא ירא (את מה מרבה אפי' המסית והמדית ובכ"י חקשי עריות וזוממין (מה) חיל ועשה אותה יצא אלו שאין בהם מעשה ואמאי עריות וזוממין א' על פי כתיב בחזן: ח' אחת. ע"י חקשי מנחות (נ' מ' ע"ט) ד"ה דקין: ס' ע"י בחודשין: ח' תאכלו דמסית ליה חלב חזר ככש: ח' ע"י בחודשין: ח' דהני הוא דאסור אבל דחיה ועוף: ט' א"כ נכתוב כל: י' אסור ודשור ועז: י' באליה אצל גבזו ודחתנא: י' שור או כבוד כשב או כבוד עז וגו': י' לשור הואיל ותהבה בנסכים תתרבה באימורים: י' רחמנא בעז וילף: ט' מה לכשב ועז שכן תתרבו אצל פסח. ה' דחיה מצוי למימר אצל פסח. א) הראש' זיל: ט' שכן תתרבו אצל אתה ח' נמחק: ט' שכן תתרבו צד ריבוי אצל מובה אות ר' נמחק: י' מעיקרא דקסבר דאם: י'כי כתיב קרא בעניינא דקדשים כתיב כ' פי' דאדריו לעיל בקדשים וזחיה (ועוף) כתיב בקדשים וא"ת והרי עוף אימא בקדשים וא"כ שמעתינן לחבו ולח' מה דפי' לעיל יחאא דמסתח חלב לא מרבין חלב עוף: י' דקדשים הוא דכתיב דבר מעניינו יחבת למד נמחק: א) דכ"י דבר דלמי מענינו יחבת ילפי' וזאת ה' ל"ש: ט' ע"י בחודשין: ט' כתיב חטאת נמי ליכא יחבת ליה נמחק: ט' מסכית דכתיב כי יח' נמחק: ט' ע"י בחודשין: ט' ללאו דעריות א' דהמת כתיבים לא אחד לכדו דאף אהתם שכתובים יחד מ"מ (באשמות מחלקין) ונכשמות מחלקין) אבל שם דחלב חזא. וס"י: ט' שתיים או שתי: ט' העלמות מחלקין וליכא אתה ט' נמחק: ט' א) ע"י בחודשין: ט' כגון דאבאל חלב: ט' ג' למה נאמר בעבודת כוכבים לומר לך אןאן

א) אינו מוכן דהא כחידת כתיב כנסיס נין שנה ומיטכיל חיוי' יומא דשויס כשרס למחיד וי"ע.

ב) אינו מוכן דהא כחידת כתיב כנסיס נין שנה ומיטכיל חיוי' יומא דשויס כשרס למחיד וי"ע.

ב) אינו מוכן דהא כחידת כתיב כנסיס נין שנה ומיטכיל חיוי' יומא דשויס כשרס למחיד וי"ע.

ב) אינו מוכן דהא כחידת כתיב כנסיס נין שנה ומיטכיל חיוי' יומא דשויס כשרס למחיד וי"ע.

ב) אינו מוכן דהא כחידת כתיב כנסיס נין שנה ומיטכיל חיוי' יומא דשויס כשרס למחיד וי"ע.

ב) אינו מוכן דהא כחידת כתיב כנסיס נין שנה ומיטכיל חיוי' יומא דשויס כשרס למחיד וי"ע.

ב) אינו מוכן דהא כחידת כתיב כנסיס נין שנה ומיטכיל חיוי' יומא דשויס כשרס למחיד וי"ע.

ב) אינו מוכן דהא כחידת כתיב כנסיס נין שנה ומיטכיל חיוי' יומא דשויס כשרס למחיד וי"ע.

ב) אינו מוכן דהא כחידת כתיב כנסיס נין שנה ומיטכיל חיוי' יומא דשויס כשרס למחיד וי"ע.

ב) אינו מוכן דהא כחידת כתיב כנסיס נין שנה ומיטכיל חיוי' יומא דשויס כשרס למחיד וי"ע.

ב) אינו מוכן דהא כחידת כתיב כנסיס נין שנה ומיטכיל חיוי' יומא דשויס כשרס למחיד וי"ע.

ב) אינו מוכן דהא כחידת כתיב כנסיס נין שנה ומיטכיל חיוי' יומא דשויס כשרס למחיד וי"ע.